

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlaže svakog petka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6 • Telefon broj 2177 • Račun Poštanske štedionice br. 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 4 decembar 1936
God. VII • Broj 48

STOGODIŠNICA SLOVENSKOG PROGRAMA

Jan Kolar, koji je nazvan ocem slovenske uzajamnosti, objavio je pred stotinu godina u listu »Hronka« svoju znamenitu raspravu »O literarnoj uzajamnosti među slovenskim plemenima i narečjima«. Godinu dana kasnije, 1837., izdao je Kolar to svoje delo na nemačkom jeziku kao posebnu knjigu, da bi tako njegova rasprava postala pristupačnjom i širem krugu neslovenskih intelektualaca i političara. Ova knjiga pobudila je tada u svoj kulturnoj evropskoj javnosti veliko zanimanje. Sada dakle navršava se sto godina, otkada je ovo Kolarevo delo u kulturnom životu toga doba prokrčilo put ideji slovenske uzajamnosti.

Jan Kolar (1793–1852) bio je savremenik velikih slovenskih muževa uma i knjige, između kojih pominjemo od Poljaka Adama Mickiewicza, od Rusa Aleksandra Puškina, od Čeha Josipa Dobrovskog, oca slovenske filologije, Palackog i Šafaržika, koji je delovao i u Novom Sadu, a od naših Jerneja Kopitara, Vuka Stefanovića Karadžića i Ljudevita Gaja. Sve su to slavna i svetla imena, koje je svačak od njih trajno zapisano u kulturnoj i političkoj istoriji slovenskih naroda. Trebali bi se zaustaviti pri svakom od tih imena i barem približno upoznati se s njihovim delima, da bi tako mogli da upoznamo njihovu veličinu i oceniti vrednost njihove duhovne moći, koju su medusobno izgradivali, i prožeti s jedrom te istom idejom medusobno sklopili ljeće veze. U zajedničkom svom nastojanju oni su podizali »monumentum aere perennius«, a Koralov duhovni profil odražavao se je u njegovom odnosu prema čitavom Slovenstvu, jer mu je dao »magnam chartam« slovenskog programa. Pa i još danas vidimo, da Kolarove programatske ideje lebde nad svakim slovenskim kongresom, nad svakim slovenskim zavodom i nad svakim listom, koji se bavi Slovenstvom — one lebde kao što su lebdele kroz svih ovih sto godina.

U spomenutom delu Kolar tumaći, kako zamišlja daljnji razvoj ideje slovenske uzajamnosti, ideje koja je već pred njim nikla na plodnoj njivi češkog preporoda. Da spomenemo učenog Vaciela Duriha, osnivača slavističkih studija u Češkom, zatim već pomenutog Dobrovskog, pa Puhmana, Jungmana, Antonijina Mareka i Vaclava Hanka, koji su uspešno i ustajno oralibuke brazele u slavističkoj nauci. U svom pomenutom delu Kolar iznosi svoje misli i pogledi i ukazuje puteve ka literarnoj slovenskoj uzajamnosti ovim rečima: »Literarna uzajamnost je zajedničko sudelovanje svih krajeva i plemena na duhovnim plodovima svog naroda, ona je uzajamno kupovanje i čitanje svih knjiga, koje izlaze u svim slovenskim narečjima«. Ovaj Kolarov program daleko je od romantike, kako neki to još i danas tvrde, već je on sasvim realan, jer i danas na toj osnovi počiva slovensko uzajamno nastojanje. Kolar je u duhu svoga doba smatralo sve Slovene za jedan narod, koji se deli u plemena i narečja, kao što je sva slovenska krv potekla iz jednoga vrela. Ovaj Kolarov nauk postao je srž ilirskog pokreta i on se javlja još i u današnje vreme.

Kao što vidimo, Kolarevo delo nije imalo političku tendenciju, ali i unatoč tome ono je zatalasalo političkim životom austrijskih Slovena njegovog doba, jer je probudio njihovu težnju za zbijenjem i sjedinilje ih u zajedničkim naporima i borbama za narodni opstanak i razvitak. Na svaki način Kolarevo delo bilo je u tadanje doba najmučnijeg režima Metternihove reakcije junačka ispoved narodne duše, koju je proizimala vernost prema idealima mlađalačke borbenosti.

Ta ista tendencija procejava također i iz najzrelijeg Kolarevog dela

Osvećenje Narodnog spomen-doma Višestrog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja u Novom Sadu

U domu se nalazi jedna od najlepših i najmodernijih sokolana u Jugoslaviji

Dne 1 decembra, na dan našeg narodnog ujedinjenja, nacionalni i kulturni Novi Sad je jedno retko, ali značajno slavlje: Na državni i sokolski pozor, Dan Ujedinjenja, ovdajšnje Sokolsko društvo u zajednici sa Savezom kulturnih društava na osvetilo je na svečan način svoj dom. Ovaj dom namenjen je kao spomenik blaženopostivom Višestručem Kralju Aleksandru I Ujedinitelju, te je s toga dobio ime Narodni spomen-dom Višestrog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja.

Već od ranoga jutra na dan osvećenja Dom je bio meta svih rođobivih gradana Novog Sada i okoline. Svi su hrili k njemu, da za vremena osiguraju sebi mesto, kako bi bili očevidci jedne značajne svečanosti. I tako, kada je oko 11 časova preosvećen episkop bački g. dr. Irinej Cirić, uz assistenciju sveštenstva, počeo da obavlja čin osvećenja Doma — svečana dvorana, hol i sve stepenice bile su ispunjene narodom. Računa se, da je u ovoj svečanosti učestvovalo oko 2000 ljudi, a polovina od toga broja, otprilike, morala je ostati napolju, ne mogavši dobiti mesta. Ovim su Novosadani, kao i uvek dosada, manifestovali svoje veliko interesovanje za naše Sokolstvo i njegovu nesebičnu nacionalno-kulturnu delatnost.

Nakon osvećenja Doma, kada je skinuta trobojka s reljefom blaženopostivog Kralja Ujedinitelja (rad vajara g. Stankovića) i kada je Dom i formalno otvoren, starešina Sokolskog društva Novi Sad brat dr. Toma Jovanović otvorio je svečanu sednicu i pozdravio prisutne: izaslanika Nj. Vel. Kralja generala g. Čedu Jovanovića, izaslanika Prezrednika Kraljevske vlaste ministra poljoprivrede g. Svetozara Stankovića kao i ministra za fizičko vaspitanje naroda g. dra Josipa Rogića, g. Komandanta Armske oblasti, predstavnika Senata i Narodne skupštine, zamenika Bana Dunavske banovine g. Sv. Rajića, zamenika starešine Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije brata Duru Paunkovića, g. Aleku Iviću, prof. pravnog fakulteta u Subotici, i ostale ugledne goste i predstavnike raznih kulturnih institucija.

Nakon uvodnog govora brata starešine dra Jovanovića, koji je izneo sve faze kroz, koje se prošlo da bi se postiglo ovo značajno i za Sokolstvo neophodno delo; nakon spomena svih zaslužnih ljudi i ustanova čijim je prizizma omogućeno da se Dom podigne u postignutim razmerama — govorili su još: brat Svetislav Marić, prof. u ime Saveza kulturnih društava, ministar za fizičko vaspitanje naroda g. dr. Josip Rogić, zamenik Bana g. Sv. Rajić, predsednik Novosadske opštine g. dr. Branko Ilić, prof. g. Ivić, potpredsednik Matice srpske g. dr. Aleksandar Moć i zam. starešine SSKJ brat Đura Paunković. Svi ovi govornici istakli su svoje priznanje na postignutom uspehu Sokolskog društva, koje je

izgradnjom ovog grandioznog doma, udarilo još jače temelje za budući razvoj ne samo Sokolstva, već i druge kulturne nacionalne delatnosti u ovim krajevima. Potom je brat starešina, uz opšte klanjanje Nj. Vel. Kralju Petru II i nakon osviranje narodne himne (koju je svirala muzika Sokolskog društva Novi Sad) zaključio svečanu sednicu.

Masa naroda, napuštajući nakon svečane sednice ovaj lepi dom, bila je očigledno zadovoljna, čak šta više i zadivljena ovom gradevinom, koja i spoja i iznutra preftavlja delo najmodernije, ukusne tehnike i komfora.

Posle obavljenog svečanog dela osvećenja Doma, uglednim zvanicama i mnogobrojnim delegatima i gostima priredjen je u restoranu, Doma banket, na kome je palo mnogo lepih, bratskih zdravica.

Kako izgleda Spomen - dom

Narodni spomen-dom Kralja Ujedinitelja, čiji je vlasnik Sokolsko društvo u Novom Sadu, sagrađen je u centru grada, pored parka, u ulici Kraljevića Dorda. Dom je projektovao arh. g. Đ. Tabaković, a nadzorni inženjer je bio brat inž. Dušan Tošić, predsednik Gradevinskog odbora za gradnju ovog doma. Radove je izvelo preduzeće inž. Danila Kačanskog iz Novog Sada koje je bilo na licitetu najjeftiniji ponuda po cenu od 3,146.086 Din. Radovi su počeli da se izvode 23 avgusta 1934. god.

Na radove gradnje zgrade utrošeno je oko 4900 000 Din, zajedno s troškovima pojačanja temelja i t. d. Dom će s celokupnim uredajem stajati oko 6.000.000 Din.

Dom zauzima površinu od 2212 m², a kubatura je 31,450 m³.

Zgrada je sagrađena u modernom stilu. Obložena je delom crvenom opekom, a delom belim kamenom. Još iz daljine mogu se na vrhu fasade pročitati reči: Kralju Ujedinitelju.

Čim se uđe u veliki hol, sav obložen ružičastim i delom crnim mramorom (kod vrata), pada u oči lepo izrađen reljef blaženopostivog Kralja. U levom krilu zgrade su smještene prostorije Sokolskog društva, velika i mala vežbaonica (za koju stručnjaci kažu da je najlepša u Jugoslaviji), prostrane oblačionice, prednjačke sobe, kupatila s topom i hladnom vodom, posebno za muške, posebno za ženske. U centralnom delu zgrade nalazi se i pozorište s lutkama sa 220 sedišta, koje se također može upotrebiti i kao dvorana za konferencije. Na I spratu nalazi se sala za sednici, sokolski muzej i hol za galeriju svečane dvorane. Na II spratu se nalaze kancelarije. Na desnom krilu zgrade je svečana dvorana s preko hiljadu sedišta, s pozornicom i sve za nju potrebno. Ova dvorana je najlepša u Novom Sadu i u njoj će se otsada priređivati sve veće i značajnije kulturne priredbe u No-

vom Sadu. U suterenu je restoran, vrlo prostor i udoban. Zgrada ima centralno grejanje, kombinovano topлом vodom, parom i toplim vazduhom. Ventilacija je najmodernija i omogućuje najbrže ventiliranje prostorija. Što se tiče samih vežbaonica, one su snabdjevene najmodernijim spravama, koje omogućuju savršenu pripremu za vežbače.

Dovršenjem Sokolskog doma Novi Sad je dobio ne samo reprezentativnu gradevinu, nego i instituciju za kojom je kulturni život Novog Sada odavno osećao potrebu. Time su Sokoli učinili i jedno značajno delo za nacionalno — kulturni prosperitet.

Akademija sokolskog društva

Uveče istog dana Sokolsko društvo Novi Sad priredilo je svečanu

akademiju. Velika svečana dvorana bila je puna publike, tako da je ova akademija bila jedna od najposećenijih.

Na akademiji pored koncertnog dela izvedene su i ove vežbe: 1) M. Vagnerova - J. Vašata: Ritmičke igre (ženski naraštaj); 2) Kovač I. Jenko: Sto čutiš, Srbin tužni... (muški naraštaj); 3) Erben - Gertler: Valcer (ženske); 4) Erben - Mošinski: Vežbe motkom (ženski Ruski otsek); 5) Jančić - Mendelson: Ritam i pokret (ženske Ruski otsek); 6) Peniger E. Harfel O.: Vežba na prizmi (muški naraštaj); 7) L. Radinska - O. Harfel: Gimnastički čas (ženske) i 8) Muški A. Zajc I.: U boj! (ženski).

Akademija je kako u moralnom tako i u materijalnom pogledu vanredno uspela. D. A. N.

Presuda u procesu Saveza SKJ — dr. Srebrnić

Kao što je poznato, o Božiću 1932 izdao je katolički episkopat Kraljevine Jugoslavije poslanicu na sve vernike, koja je sadržavala teške klevete protiv Sokola Kraljevine Jugoslavije, klevete koje se dadu ožeti u sledećem: SKJ je sasvim bezversko društvo, on ruši u srcima svojih članova svaku a najjače katoličku veru i nije samo bezversko nego i protivversko društvo; on širi odvratnu golotinju u vežbanju i u javnim nastupima uz pogibelj da se u mladeži pobudi duh razvratnosti i da se otudi crkvi i veri. Tako on ruši čudoređnost u našem mladom naraštaju, tako on potkapta i ubija veru i, konačno, Sokol Kraljevine Jugoslavije neće da zna ni za Spasitelja ni za pošteno hrvatsko (slovensko) ime.

Po odluci Uprave Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, bili su tuženi sudsak biskup i apostolski administrator g. Lajčko Budanović u Subotici i krčki biskup g. Srebrnić dr. Josip. Prvi bio je priznat krivim prestupa klevete pred sudsakom Sreskog suda u Subotici od 12 maja 1933 pod br. Kps 220/1933 i kao takav suden na 10 dana zatvora i

na novčanu kaznu od 4000 Din zamenjivu u 80 dana zatvora. Ova je presuda bila potvrđena presudom Okružnog kao krivično-prizivnog suda u Subotici od 30 junu 1933 Kzp. 280/1933.

Zastupnici Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije bili su u prvome slučaju dr. Ignjat Pavlas, advokat u Novom Sadu i član Uprave SKJ, a u drugom dr. Hugo Verk, advokat u Zagrebu, član Uprave Saveza SKJ. Obaju zastupnika u svojim konačnim govorima naglasila, da Savezu Sokola Kraljevine Jugoslavije nije do toga da optuženici budu strogo sudseni, nego samo da sudsakom presudom bude utvrđeno, da su oni, pročitavši poslanicu Episkopata javno u crkvi svojim vernicima, počinili delo klevete protiv Sokola Kraljevine Jugoslavije, te su izjavila, da ne traže naknadu troškova zastupanja.

Sokolske proslave Prvog decembra

Dan Ujedinjenja proslavilo je Sokolstvo u čitavoj zemlji najsvečanije

Po svojem tradicionalnom običaju, sve naše Sokolstvo i ove godine proslavilo je naš najveći narodni i državni praznik Prvi decembar najsvečanije. Sokolske proslave našeg Dana ujedinjenja imale su ove godine i svoj posebni značaj, što su one održane u svim sokolskim jedinicom u zemlji u znaku velikog sokolskog petogodišnjeg radnog plana te je pored manifestacionog karaktera tih proslava na njima iznesen i program rada pojedinih jedinica za petogodišnji vremenski period, naime do godine 1941, kada će Nj. Vel. Kralj Petar II stupiti u doba Svoje punoletnosti i preuzeti vršenje kraljevske vlasti. I rezultat svojih napora na mnogim poljima svoje široke delatnosti.

stici kroz tih pet godina jugoslovensko Sokolstvo zavetovalo se da podnese kao svoj dar svome Mladome Kralju, Sokolska proslava u Beogradu

U svih dvanaest beogradskih sokolskih društava održane su proslave Prvog decembra osobito svečano i prema unapred pripremljenom programu. Na tim svečanostima proglašena je poslanica Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, proglašen sokolski petogodišnji radni plan i položen zavet za njegovo izvršenje te izvršeno prevodenje sokolske dece u naraštaj, a naraštaja su održavani sokolske počasti državnoj zastavi.

svečana dvorana i živa. U tom duhovnom životu, trajno će ostati zapisano ime pesnika i ideologa slovenske uzajamnosti, koje i slovensko Sokolstvo s čašću prenosi od pokolenja na pokolenje. U tome pravcu našeg delovanja stavio nam je kao poseban zadatak osnivač Sokolstva Tirš svojim znamenitim pozivom, s kojim se je godine 1871 obratio na svu slovensku omladinu, a koja treba da s prirodom hrabrošu i neumornim vežbanjem stalno i pojačano — a ustreba li i životom — brani slovensku ideju.

Naše delovanje na slovenskoj uzajamnosti sada je olakšano i prošireno, jer se sada u našem slovenskom sokolskom kolu nalaze i naša braća Bugari

»Kćeri Slave« (»Slávy dcera«) — zbirke pesama, u kojima njegov pesnički duh spaja črtoško čeznuće i dojima je slovenskom idejom. Iz tog Kolarovog dela erpela su čitava pokolenja narodni zanos i slovensku svest, a i naš Slovenski Jug zanosio se tim stihovima, u kojima je Kolar proročanskim gledanjem iz elegijske slovenske prošlosti nagoveštavao lepu slovensku budućnost. Značajno je i to, da je Kolar — koji je bio protestant — odlučno posegao u reformaciju, kojoj je htio da dade slovenski duh i da ju otrgne od upliva nemačke Lutevove evangeličke crkve.

Slovensku misao Kolarovih vremena možemo smatrati kao početak modernog kulturnog i političkog Slovenskog.

Ta ista tendencija procejava također i iz najzrelijeg Kolarovog dela

Posle završenih svečanosti u pojedinim sokolama, članstvo beogradskih sokolskih društava došlo je u dom Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, istorijsku zgradu u kojoj je dne 1 decembra 1918. bilo proglašeno naše narodno i državno ujedinjenje, i tu je formirana sokolska povorka, koja je edate pošla korporativno na čelu sa zastavama i glazbom prema Kolarčevom univerzitetu, gde je održana glavna svečanost, koju je priredila Sokolska župa Beograd.

Svečanost na Kolarčevom univerzitetu počela je u 11.45 časova. Velika dvorana Kolarčevog univerziteta bila je uz mnoge zvanice prestavnike puna Sokolstva i grada.

U ime Nj. Vel. Kralja ovaj svečanost prisutstvovao je izaslanik pukovnik brat Milorad Radović, adjutant Nj. Vel. Kralja i komandant pesadijskog puka Kraljeve garde, zatim predstavnici vojnih, civilnih i crkvenih vlasti te predstavnici mnogih korporacija, ustanova i kulturnih i viteških udruženja.

Svečanost počela je sviranjem »Sokolskog pozdrava«.

Tada je starešina Sokolske župe Beograd, br. Staja Stajić, general, pozdravio je sve prisutne, rekavši u tome govoru između ostalog i sledeće:

— Sokolstvo je obuhvatilo u svoje redove sve sinove našeg naroda, bez obzira na veru i stiče, želeći da posluži najvišim interesima Kralju, domovini i Jugoslovenstu. Sokolstvo od svoga postanka radilo je na narodnom jedinstvu i svakoj rodoljubivoj akciji, bez bojazni od proganjanja, tamnica i drugih muka.

Decembar 1918 godine predstavljao je naš najviši ideal. Sa puno oduševljenja prihvaćeno je delo našeg ujedinjenja. Ovo oduševljenje bilo je potpuno razumljivo i opravdano.

Mi Sokoli moramo danas istaći, da će sve sokolske jedinice naše sokolske organizacije nastaviti svoj rad, ne obzirući se na prilike i prepreke. Sokolstvo služi samo narodu i nikome drugom. U tome pravcu Sokolstvo će produžiti svoj rad. Mi Sokoli stojimo čvrsto, sada kao i uvek uz sokolsko geslo: jedna država, jedan narod, jedan kralj.

Za nas Šokole državno i narodno jedinstvo srušen je čin i prelazimo dalje ka duhovnom ujedinjavanju. Davčemo inicijativu za ovakav konstruktivni rad, pazeći dobro na sve rušilačke namere. Sa ovoga mesta uveravamo da ćemo ostati istrajni u sokolskom radu, držeći na umu kao centralnu lič-

nost lik mladog Kralja, Nj. Vel. Petra II. —

Gовор br. Stajić bio je burno pozdravljen i popraćen usklicima: »Ziveti Kralje, a sokolska muzika intonira je državnu himnu.«

Plan sokolske Petrove petogodišnje u Beogradu

Nakon toga je br. A. Stefan, tajnik Sokolske župe, prečitao poslanicu Sokolskog saveza, a zatim je br. Drag. Gošić, član Sokola i Narodnog pozorišta, recitovao pesmu od St. Beseyića: Prvi decembar.

Pose toga g. M. Sinobad, profesor i prosvetar Sokolske župe Beograd, izneo je ukratko ciljeve i ideje o Sokolskoj Petrovoj petogodišnjici, ističući, da je cilj Sokolstva da ovom petogodišnjicom izradi rade, koje će kao svoj dar narodu predati na dan 6. septembra 1941, kada kao punoletan primi vršenje kraljevske vlasti Nj. Vel. Kralj Petar II. Ovaj plan sokolske župe Beograd izvodiće 142 sokolska društva i sokolske čete.

Zatim je starešina Sokolske župe Beograd, br. Staja Stajić izneo pregled zadataka, koje je beogradsko Sokolstvo preduzelo da izvrši, a među kojima su povećanje broja sokolskih jedinica u župi, osnivanje putujućeg potočišta sa ciljem sokolske propagande i narodnog prosvećivanja, izdavanje župskog lista i brošura, osnivanje sokolske knjižnice, sprovođenje intenzivne propagande sokolske ideologije, održavanje kurseva za unapređenje poljoprivrede na selima, održavanje i otvaranje poljoprivrednih i higijenskih izložbi u sedištima seoskih četa, periodična mobilizacija i smotra seoskih četa i održavanje seoskih sokolskih sabora i podizanje spomen-krsta na Torlaku u čast branilaca Beograda.

Nakon toga je akademsko pevačko društvo »Obiliće« otpevalo narodni zbor i Mokranječevu rukovet. Zatim su pred sokolskim zastavama položili zavet Sokolstvu i državnom i narodnom jedinstvu najnovija sokolska društva u Beogradu: Beograd X i Beograd XI. Pri polaganju zaveta prišli su br. Živan Ranković, general i starešina Sokolskog društva Beograd X i br. Vlada Ilić, predstavnik Beogradske opštine i starešina Sokolskog društva XI. Uz njih su prišli i ostali članovi starešinstva ovih društava.

Svečanost je završena sokolskom himnom »Hej Sloveni!«.

Naveče toga dana sva sokolska društva u Beogradu održala su svečane akademije.

Značaj 1 decembra

Svečana reč, koju je održao brat dr. Hugo Verk na proslavi Prvoga decembra u Sokolskom društvu 1 u Zagrebu.

Niti je Prvi decembra slučajnost, niti o sebi stojeći dan, već zbir zbivanja u razvoju povesti jugoslovenskih plemena, koja ih dovede do političkog ujedinjenja. Ima udesnih zakona u svemiru, koji se vrše kada se ispunе uvjeti, kojima su uslovljeni.

Povest upućuje u svislost prošlosti sa sadašnjicom; u povesti se stiču iskustva, koja bi se u životu kasno ili nikada stekla. Čovek, koji se ne smatra palim s neba i koji ne smatra da povest počinja sa njegovim danom rođenja, treba da zna što se je u svim vremenima i u svim zemljama zabilo i da iz toga izvodi zaključke, koji se namiču za njegovu zemlju u njegovom vremenu. (Fridrik Veliki.)

Nijedan se narod nije preko noći politički ujedinio i postao nacija, već su razna njihova plemena prošla kroz teška iskušenja, dok se nisu oduhovila i sposobila za politički slobodan život i spila u jednu naciju. Sloboda nije razularenost misli i dužnosti, već arena natecanja svih sinova jedne zemlje u dobru na korist otadžbine. I dok se ovo natecanja može pojavljivati u raznomu ruku i u nijednome se takvome natecanju ne sme poricati dobra vera, dotle ova dozvoljena raznolikost u shvatanju oblika domovinskih dužnosti ne sme da prede u poricanje samoga narodnog i državnog jedinstva.

Nama Jugoslovenima nije nikod dojavao slobodu, pogotovo ne partiski vodi. Nju je stekao sav jugoslovenski narod veličinom i ustrajnošću teških i najtežih iskušenja i patnja, svih njegovih plemena, u nastojanju da kroz vekove održe narodnu obeležju i ova užive na dostonjanstvo jedinstvenog, politički slobodnog naroda. Oni, koji danas »za pravilo ludost izabraše« i ponovno propovedaju trojstvo naroda, zaboravljaju ili ne znaju povesnu zbijanje, koja su u nedalekom vremenu dovela do političke slobode i narodnog jedinstva sve narode, naročito italijanski i nemački narod.

Posle završenih svečanosti u pojedinim sokolama, članstvo beogradskih sokolskih društava došlo je u dom Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, istorijsku zgradu u kojoj je dne 1 decembra 1918. bilo proglašeno naše narodno i državno ujedinjenje, i tu je formirana sokolska povorka, koja je edate pošla korporativno na čelu sa zastavama i glazbom prema Kolarčevom univerzitetu, gde je održana glavna svečanost, koju je priredila Sokolska župa Beograd.

Gовор br. Stajić bio je burno pozdravljen i popraćen usklicima: »Ziveti Kralje, a sokolska muzika intonira je državnu himnu.«

Plan sokolske Petrove petogodišnje u Beogradu

Nakon toga je br. A. Stefan, tajnik Sokolske župe, prečitao poslanicu Sokolskog saveza, a zatim je br. Drag. Gošić, član Sokola i Narodnog pozorišta, recitovao pesmu od St. Beseyića: Prvi decembar.

Pose toga g. M. Sinobad, profesor i prosvetar Sokolske župe Beograd, izneo je ukratko ciljeve i ideje o Sokolskoj Petrovoj petogodišnjici, ističući, da je cilj Sokolstva da ovom petogodišnjicom izradi rade, koje će kao svoj dar narodu predati na dan 6. septembra 1941, kada kao punoletan primi vršenje kraljevske vlasti Nj. Vel. Kralj Petar II. Ovaj plan sokolske župe Beograd izvodiće 142 sokolska društva i sokolske čete.

Zatim je starešina Sokolske župe Beograd, br. Staja Stajić izneo pregled zadataka, koje je beogradsko Sokolstvo preduzelo da izvrši, a među kojima su povećanje broja sokolskih jedinica u župi, osnivanje putujućeg potočišta sa ciljem sokolske propagande i narodnog prosvećivanja, izdavanje župskog lista i brošura, osnivanje sokolske knjižnice, sprovođenje intenzivne propagande sokolske ideologije, održavanje kurseva za unapređenje poljoprivrede na selima, održavanje i otvaranje poljoprivrednih i higijenskih izložbi u sedištima seoskih četa, periodična mobilizacija i smotra seoskih četa i održavanje seoskih sokolskih sabora i podizanje spomen-krsta na Torlaku u čest branilaca Beograda.

Nakon toga je akademsko pevačko društvo »Obiliće« otpevalo narodni zbor i Mokranječevu rukovet. Zatim su pred sokolskim zastavama položili zavet Sokolstvu i državnom i narodnom jedinstvu najnovija sokolska društva u Beogradu: Beograd X i Beograd XI. Pri polaganju zaveta prišli su br. Živan Ranković, general i starešina Sokolskog društva Beograd X i br. Vlada Ilić, predstavnik Beogradske opštine i starešina Sokolskog društva XI. Uz njih su prišli i ostali članovi starešinstva ovih društava.

Svečanost je završena sokolskom himnom »Hej Sloveni!«.

Naveče toga dana sva sokolska društva u Beogradu održala su svečane akademije.

Zatim je starešina Sokolske župe Beograd, br. Staja Stajić izneo pregled zadataka, koje je beogradsko Sokolstvo preduzelo da izvrši, a među kojima su povećanje broja sokolskih jedinica u župi, osnivanje putujućeg potočišta sa ciljem sokolske propagande i narodnog prosvećivanja, izdavanje župskog lista i brošura, osnivanje sokolske knjižnice, sprovođenje intenzivne propagande sokolske ideologije, održavanje kurseva za unapređenje poljoprivrede na selima, održavanje i otvaranje poljoprivrednih i higijenskih izložbi u sedištima seoskih četa, periodična mobilizacija i smotra seoskih četa i održavanje seoskih sokolskih sabora i podizanje spomen-krsta na Torlaku u čest branilaca Beograda.

Nakon toga je akademsko pevačko društvo »Obiliće« otpevalo narodni zbor i Mokranječevu rukovet. Zatim su pred sokolskim zastavama položili zavet Sokolstvu i državnom i narodnom jedinstvu najnovija sokolska društva u Beogradu: Beograd X i Beograd XI. Pri polaganju zaveta prišli su br. Živan Ranković, general i starešina Sokolskog društva Beograd X i br. Vlada Ilić, predstavnik Beogradske opštine i starešina Sokolskog društva XI. Uz njih su prišli i ostali članovi starešinstva ovih društava.

Svečanost je završena sokolskom himnom »Hej Sloveni!«.

Naveče toga dana sva sokolska društva u Beogradu održala su svečane akademije.

Zatim je starešina Sokolske župe Beograd, br. Staja Stajić izneo pregled zadataka, koje je beogradsko Sokolstvo preduzelo da izvrši, a među kojima su povećanje broja sokolskih jedinica u župi, osnivanje putujućeg potočišta sa ciljem sokolske propagande i narodnog prosvećivanja, izdavanje župskog lista i brošura, osnivanje sokolske knjižnice, sprovođenje intenzivne propagande sokolske ideologije, održavanje kurseva za unapređenje poljoprivrede na selima, održavanje i otvaranje poljoprivrednih i higijenskih izložbi u sedištima seoskih četa, periodična mobilizacija i smotra seoskih četa i održavanje seoskih sokolskih sabora i podizanje spomen-krsta na Torlaku u čest branilaca Beograda.

Nakon toga je akademsko pevačko društvo »Obiliće« otpevalo narodni zbor i Mokranječevu rukovet. Zatim su pred sokolskim zastavama položili zavet Sokolstvu i državnom i narodnom jedinstvu najnovija sokolska društva u Beogradu: Beograd X i Beograd XI. Pri polaganju zaveta prišli su br. Živan Ranković, general i starešina Sokolskog društva Beograd X i br. Vlada Ilić, predstavnik Beogradske opštine i starešina Sokolskog društva XI. Uz njih su prišli i ostali članovi starešinstva ovih društava.

Svečanost je završena sokolskom himnom »Hej Sloveni!«.

Naveče toga dana sva sokolska društva u Beogradu održala su svečane akademije.

Zatim je starešina Sokolske župe Beograd, br. Staja Stajić izneo pregled zadataka, koje je beogradsko Sokolstvo preduzelo da izvrši, a među kojima su povećanje broja sokolskih jedinica u župi, osnivanje putujućeg potočišta sa ciljem sokolske propagande i narodnog prosvećivanja, izdavanje župskog lista i brošura, osnivanje sokolske knjižnice, sprovođenje intenzivne propagande sokolske ideologije, održavanje kurseva za unapređenje poljoprivrede na selima, održavanje i otvaranje poljoprivrednih i higijenskih izložbi u sedištima seoskih četa, periodična mobilizacija i smotra seoskih četa i održavanje seoskih sokolskih sabora i podizanje spomen-krsta na Torlaku u čest branilaca Beograda.

Nakon toga je akademsko pevačko društvo »Obiliće« otpevalo narodni zbor i Mokranječevu rukovet. Zatim su pred sokolskim zastavama položili zavet Sokolstvu i državnom i narodnom jedinstvu najnovija sokolska društva u Beogradu: Beograd X i Beograd XI. Pri polaganju zaveta prišli su br. Živan Ranković, general i starešina Sokolskog društva Beograd X i br. Vlada Ilić, predstavnik Beogradske opštine i starešina Sokolskog društva XI. Uz njih su prišli i ostali članovi starešinstva ovih društava.

Svečanost je završena sokolskom himnom »Hej Sloveni!«.

Naveče toga dana sva sokolska društva u Beogradu održala su svečane akademije.

Zatim je starešina Sokolske župe Beograd, br. Staja Stajić izneo pregled zadataka, koje je beogradsko Sokolstvo preduzelo da izvrši, a među kojima su povećanje broja sokolskih jedinica u župi, osnivanje putujućeg potočišta sa ciljem sokolske propagande i narodnog prosvećivanja, izdavanje župskog lista i brošura, osnivanje sokolske knjižnice, sprovođenje intenzivne propagande sokolske ideologije, održavanje kurseva za unapređenje poljoprivrede na selima, održavanje i otvaranje poljoprivrednih i higijenskih izložbi u sedištima seoskih četa, periodična mobilizacija i smotra seoskih četa i održavanje seoskih sokolskih sabora i podizanje spomen-krsta na Torlaku u čest branilaca Beograda.

Nakon toga je akademsko pevačko društvo »Obiliće« otpevalo narodni zbor i Mokranječevu rukovet. Zatim su pred sokolskim zastavama položili zavet Sokolstvu i državnom i narodnom jedinstvu najnovija sokolska društva u Beogradu: Beograd X i Beograd XI. Pri polaganju zaveta prišli su br. Živan Ranković, general i starešina Sokolskog društva Beograd X i br. Vlada Ilić, predstavnik Beogradske opštine i starešina Sokolskog društva XI. Uz njih su prišli i ostali članovi starešinstva ovih društava.

Svečanost je završena sokolskom himnom »Hej Sloveni!«.

Naveče toga dana sva sokolska društva u Beogradu održala su svečane akademije.

Zatim je starešina Sokolske župe Beograd, br. Staja Stajić izneo pregled zadataka, koje je beogradsko Sokolstvo preduzelo da izvrši, a među kojima su povećanje broja sokolskih jedinica u župi, osnivanje putujućeg potočišta sa ciljem sokolske propagande i narodnog prosvećivanja, izdavanje župskog lista i brošura, osnivanje sokolske knjižnice, sprovođenje intenzivne propagande sokolske ideologije, održavanje kurseva za unapređenje poljoprivrede na selima, održavanje i otvaranje poljoprivrednih i higijenskih izložbi u sedištima seoskih četa, periodična mobilizacija i smotra seoskih četa i održavanje seoskih sokolskih sabora i podizanje spomen-krsta na Torlaku u čest branilaca Beograda.

Nakon toga je akademsko pevačko društvo »Obiliće« otpevalo narodni zbor i Mokranječevu rukovet. Zatim su pred sokolskim zastavama položili zavet Sokolstvu i državnom i narodnom jedinstvu najnovija sokolska društva u Beogradu: Beograd X i Beograd XI. Pri polaganju zaveta prišli su br. Živan Ranković, general i starešina Sokolskog društva Beograd X i br. Vlada Ilić, pred

Sv. Nikola dovrój djeci

29

7252—05

Visoke papuče za djecu, od toplog dubla sa lakin kožnim djonom i šnalom za kopčanje. Stoje svega 29 dinara.

39

45

28731—635

Nepromočive i tople visoke gumene snježne cipele iznutra toplo potstavljenе flanelom. Najbolja obuća za djecu u hladnim, mokrim danima. Vel. 22-26 Din 39-, vel. 27-30 Din 45-, vel. 31-34 Din 49-

49

2461—43800

Dječje visoke cipelice od fine mekahe kože sa kožnim djonom i niskom gumom potpeticom. Cijena im je samo 49 dinara.

39

49
59
69

98991—693

Gumene čizmice, iznutra toplo potstavljenе. Vel. 22-26 Din 39-, vel. 27-30 Din 49-, vel. 31-34 Din 59-, vel. 35-38 Din 69-

59

6622—40769

Najpodesniji dar djeci za Sv. Nikolu jesu ove lake cipelice od finog smedjeg boksa sa jakim kožnim djonom. Trajne i čvrste! Do br. 30 Din 59-, od br. 31-34 Din 69-, od br. 35-38 Din 79-.

Bata